

Ernek a számnak az ára 30 fillér.

Negyvenkilencedik évfolyam.

14. szám.

Debrecen, 1929 április 6.

DEBRECENI PROTESTÁNS LAP

EGYHÁZI ÉS ISKOLAI HETI KÖZLÖNY.

SZERKESZTIK: DR. KUN BÉLA ÉS DR. RÉVÉSZ IMRE.

Megjelenik minden szombaton.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
DEBRECEN, KOLLÉGIUM.

Előfizetési ár félévre hét pengő.

A „nagy” egyházak.

Most, hogy a zsinati előkészületek folynak, a legtöbb szó a tanácskozások rendén a „nagy” egyházakról, a nagynépességű gyülekezetekről esik. Ezekben ad legtöbb gondot a missziói munka, az egyházfegyelem fenntartása és ezekben legnehezebb a lelkészválasztás mikéntjének a kérdése. Hallottunk olyan véleményt is, hogy az egész lelkészválasztási kérdés nem is volna kérdés, ha nem volnának a nagynépességű, sokpapos egyházközségek, pontosabban, ha ezek megannyi, a lehetőségeknek megfelelő kisebb egyházközségekre osztatnának.

Bizonyára sok gondot ad a nagy egyházközségek kérdése az egyházalkotmány kérdésével foglalkozóknak is.

Nyilvánvaló, hogy például a presbiterium szervezése is bajos az ilyen helyeken. Száz-százhusz tagos nagy presbiterium áll fenn, melynek működése nehézkes és még sincs elég ember benne az egyházi szolgálat szép munkájába. Ha az egy nagy egyházközség helyén husz kicsi lenne, egy-egy presbiterium a maga 12—15 tagjával élénken dolgozhatna s mégis több, mint kétszer annyi alkalmas férfit lehetne az egyház szolgálatába állítani.

Az is figyelmet érdemel, hogy a felsőbb egyházi tisztségek betöltésénél a nagy gyülekezetek szava nem elég nyomósan érvényesül. Ma Debrecennek, vagy Hódmezővásárhelynek 10 szavazata van és sokan vannak, akik ezt is sokalják és az egyházközségek elvi egyenlőségével, meg az itt is emlegetett zsinat-presbiteri elvvel ellentétben állónak tartják. Pedig nyilvánvaló, hogy annak az ötven-hatvanezer reformátusnak, aki egy ilyen nagy egyházközséget alkot, igazságszerint inkább több, mint tízszeresen lehetne a befolyását érvényesíteni, a két-háromszáz lelkes kis gyülekezetnél. Még ha csak a pusztá lélekszámot vesszük is tekintetbe s az anyagi és szellemi erő nagyságára nem is vagyunk tekintettel.

Az is méltán okoz gondot, hogy vajjon helyese-e egy ilyen nagy egyházközséget a sokszor egészen kis egyházközségekből álló egyházmegye rendelkezése alatt tartani. Például a debreceni egyház-

megyében megtörténhetnék olyan berendezkedés, a többségi elv alapján, hogy Debrecen maga képviselet nélkül marad az egyházmegye tiszti karában.

Csak úgy hirtelenében odavetett kérdések ezek, amelyek azonban mind alapos megfontolást kívánnak. Én azt hiszem, semmi sem volna fontosabb feladata a törvényhozó zsinatnak, mint egyszer már alaposan fontolóra venni a nagy egyházközségek minden kérdését és a lehetőségek minden oldalról megfontolásával valami olyan rendet létesíteni, amely az egyházi életnek a virágzását is, a nagy egyházközségekben rejlő nagy erőnek kifelé és felfelé is megfelelő érvényesítését biztosíthatná.

De persze, ez olyan nehéz kérdés és annyi sok ellentéte okot adható, hogy nem lehet csodálni, ha senkinek sincs kedve a bizonyára súlyos vitákat előidéző kérdést napirendre hozni.

Közérdekű kérdésekre adott válaszok.

Egyik egyházmegyei tanácsbíró úr hozzám intézett levélben azt a kérdést teszi fel, hogy vajjon az egyházi bíróság ítélkezése alkalmával a bíróság azon tagja, aki az ügyben mint vizsgálóbiztos járt el, jelen lehet-e a bírói határozat meghozatalakor a zárt ülésen. Mert az egyházi törvény csak annyit mond, hogy az ilyen bírósági tag nem vehet részt az ügy elbírálásában.

Mivel az ügy közérdekű, a levél írójának engedelmevel itt adom meg a feleletet. Ez a kérdés is egyike azoknak, amelyekre ugyan határozott szavakba foglalt válasz az egyházi törvényekben csak ugyan nincsen, de azért minden jogász habozás nélkül adja a választ, még akkor is, ha tán valaki jogfosztással vagy a törvényben nem levő rendelkezés erőszakos belemagyarázásával vádolná.

Kétségtelen, hogy a kérdésre nem mel kell felelni. A bíróság zárt ülésén senki más nem vehet részt, csak azok, akik a határozat-hozatalban részt vesznek. Az egész rendelkezés célja éppen az, hogy a bíróság tagjai minden feszélyezettség nélkül és minden befolyásolás nélkül fejezhessék ki a maguk bírói véleményét. Már pedig ez csak úgy történhet meg, ha magukra maradnak. Aztán: tessék csak az érdekeltség egyéb eseteire gondolni. Talán

még a vizsgálóbiztos jelenlétéből folyó befolyása lehetne annyiban előnyös is, amint méltóztatik írni, hogy sok kérdésben ő mint az ügy legalapossabb ismerője adhat felvilágosításokat. De tegyük fel, hogy a tanácsbíró-lelkész úrnak közigazgatási pere támad az egyházközséggel? vagy éppen fegyelmi feljelentés alapján eljárás indul ellene; és akkor a tanácsbíró-lelkész úr bent maradna a bíróság zárt tanácskozásán, mert hiszen csak az ügy elbírálásában nem vehet részt. Megnyugtató volna az ilyen eljárás?

A kérdés feltehetésére az ad alkalmat, hogy a bíróság szót kétféle értelemben használjuk: a bíróság egésze, meg az ítélő tanács értelmében. De amint például a huszonöt bíróból álló törvényszék bírói közül a konkrét ügy elbírálásában csak három veszen részt, a többi huszonkettőnek pedig éppen úgy nincs beleszólása, mint nekem, vagy mint a vasúti állomás főnökének: éppen úgy az egyházi bíróság tagjai közül is, csak azok alkotják a szoros értelemben vett „bíróság“-ot, akik az ügyben ítéleznek. Csak ezek maradhatnak tehát benn a bíróság zárt ülésén.

Egyébként ez az eljárás az egyházkerületi és a konventi bíróságoknál is, és pl. a püspök, vagy az egyházkerületi főgondnok, akinek elnöklése alatt hozta az egyházkerületi bíróság a megfelelőbbézt ítéletet, a konventi bíróság végig hallgatott tárgyalása után a zárt ülés elrendelésekor éppen úgy kivonul, mint a hallgató-ág akármelyik tagja. Pedig ő is tudna esetleg felvilágosítást adni nem egészen tisztán látott részletekre.

Egy másik kérdést szerkesztő-társam küldött át hozzám, hogy én adjam meg arra a kérdezősködőnek a választ. De ez is annyira közérdekű kérdés, hogy ide kívánczok.

A tényállás, mely a kérdés alapjául szolgál, rövidre fogva az, hogy egy házaspárnak több tanú emlékezete és bizonyága szerint 1883-ban megkötött házassága nincs bevezetve az egyház anyakönyvébe, holott a házasság megkötése mellett nem csak a tanúk szólnak, hanem az a körülmény is, hogy a szóbanforgó szülők gyermekei törvényes születésűeknek vannak a születési anyakönyvbe bevezetve. Más községben pedig nem köthették a házasságot, mert mindketten odavalók és a tanúk is emlékeznek, hogy a házasság ott kötött. Most a házasságból származónak — nem mondhatom, hogy gyermek, mert bizony már jól tud van negyvenen — szüksége volna a szülei házassági bizonyítványára, de azt ezek szerint nem produkálhatja és esetleg igen nagy előnytől elesik emiatt.

Hát bizony ez szomorú tévedése az akkori lelkipásztor úrnak. Azonban már meg van és arra kell vigyázni, hogy a mostani lelkipásztor is el ne kövessen valami tévedést. Az világos, hogy az anyakönyvbe nem létező bejegyzésről kivonatot nem állíthat ki. De lehet e az anyakönyvet helyesbiteni, illetőleg pótolni? Kétségkívül lehet is, sőt kell is, mert erre a bejegyzésre esetleg később is szükség lehet. Azonban a lelkipásztor úr egymagá-

ban nem jogosult az anyakönyv helyesbitésére. Már csak azért sem, mert 1895 október 1-ig, az új anyakönyvi törvény életbeléptéig, az anyakönyvet két példányban kellett kiállítani s az egyik példányt a törvényhatóság irattárában elhelyezni. Most tehát a változtatás rövidtű elintézése azt vonná maga után, hogy a két hiteles példány között különbözőség állana elő. Különböztetés van arra, ha jól emlékszem 1818-ban kelt királyi rendelet, mely mindvégig érvényben maradt, hogy *régebbi* bejegyzések helyesbitése illetőleg pótlása csakis a polgári hatóságok közreműködésével együtt történhetik. Ebben a percben — mivel immár jó részt a múlt jogáról van szó — nem tudom megmondani, hogy ez az eljárás miképpen megy végbe, ennek alaposan utána kell nézni. Egyelőre tehát csak annyit, hogy a lelkipásztor úr ne írjon be magától a régi és lezárt anyakönyvbe semmit, hanem jelentse az ügyet hivatalosan az esperes és püspök urakhoz és kérjen tőlük útbaigazítást. Magánúton én is szívesen állok segítségére.

Itt van azonban a súlyos probléma: mi történjék azzal a szegény emberrel, akinek a szülei házasságát bizonyítani kellene és aki ha ezt most nem tudja tenni, egész életére elesik egy nagy előnytől. Úgy vélem, itt öneki valami bizonyítási eljárást kell véghez vitetni, amelyben a lelkipásztor úr is bizonyosságot tesz arról, hogy a szülei házasságkötése az anyakönyvbe nincs ugyan bevezetve, de ő maga, amint a kivonat is mutatja, törvényes születésűnek van beírva, és a tanúk is megteszik a maguk vallomását. A mai időben, amikor sok ember, ha ugyanis elszakított területről való, egyáltalán nem képes a szükséges okiratokat beszerezni, az ilyen eredeti okiratot pótló nyilatkozatok nem példátlanok és el is fogadtatnak.

K. B.

Védekezés.

Megtartom ezt a címet, mert én is védekezni akarok. De hozzáteszem, hogy nemcsak a *másvallásúak* ellen kell védekeznünk, hanem önmagunk ellen is. T. i. azok ellen, akik *reformátusoknak* mondják magukat és ezen a címen a folyó évtizedben jelentéktelennek *látszó* mindenféle újítással próbálják megreformálni a mi vérrel kivívott és biztosított ősi hitünket.

Mielőtt azonban *ezt* a tételt tárgyalnám, engedje meg a tek. Szerkesztőség, hogy lapunknak március 16-iki számában megjelent cikkem végéhez fűzött megjegyzésre reflektálhassak. (Teszem ezt azért is, mert: Noblesse oblige.)

„Bizonyos, hogy a régi gypü helyreállítása sokban kívánatos volna, bár azt sem szabad elfelejteni, hogy halad a világ.“ (Szól a jegyzet eleje.)

Ennek a mondatnak az elejét nemcsak elfogadom, de megvalósításáért szóval és írásban küzdök is. Csak egy szót hagyok ki belőle, a *sokban-t*, mert szerintem (és százezernyi számú történelmi református szerint) nem *sokban*, hanem *egészen* vissza kell hozni az ősi református hitet, vallást, öntudatot, ha vissza akarjuk varázsolni azt az egy-

házi munkabíró, munkaszerető, összetartó, áldozatkész, győzedelmes sereget, amely annakidején *önmagából táplálkozva* tartott fent iskolát, templomot, egyházat, intézményeket, nem keresett változatos (furfangos) biztatásokat, noszogatókat az adakozásra, elég volt: *kell az ekklesiának!* — nem leste az államsegélyt, nem tekintette a tanítói, papi állást hivatalnak, nem vágyódott címek után, nem kérte, nem követelte később az elnyert címhez a fizetésjavítást, nem akart sem külsőben, sem belsőben *modern* lenni, hanem megmaradt az ősi hitben, egyszerű külsőben, sziklaszilárd reformátusnak!

Igaz, erre a felfogásra könnyű ráolvasni: *maradi*. Lehet. Hanem egészen bizonyos, hogy *azok a maradi reformátusok* sokkal inkább hitbuzgók voltak, mint a mai, a modern, a megreformált reformátusok! Példákat hozzak fel? Én, a világi, a laikus?! Nem teszem. Nem pedig azért, mert aki ismeri az általános történetet, egyházunk történetét, az (akarva-nemakarva) nekem ad igazat, aki pedig nem ismeri, annak úgyis *falva borsó* az írás, a szó. (Egy rövid cikkben ugysem sorolható föl kötetnyi érv.)

Tehát a *mai* vezetők próbáljanak gondolkodásban, külsőben, belsőben *régiek* lenni, mert ha nem tűzik maguk elé *ezt* a célt (olyan a társadalmi alakulás, a helyzet), rövid időn ránk köszönt a nemszeretem tény: nem lesz ősi (történelmi) reformátusság, hanem pára és füstté válik a *tradíció* és alakul egy új, egy *modern* reformátusság, amely azonban annyira messze lesz Kálvin szellemétől, mint ég a földtől! (Ellenségeink úgy is azzal bántanak bennünket, hogy a mi hitünk csak 400 éves, mert Kálvin *csinálta*. Hát most még ezt a 400-at is kockára tegyük?!)

Erre aztán már lehet példákat felhozni, mert az átalakulás — százezrek keserűségére — most van folyamatban. Mielőtt azonban *erről* beszélnek, végeznem kell a szerkesztői megjegyzéssel.

„Halad a világ.“ Igen. Egy szóval sem tagadom. Kell is. Haladjon. A Világ!

Hanem a Biblia nem *halad*-hat! A Szentírás nem modernizálódhatik, mert hiszen *ez* a hit, *ez* a vallás! A Könyvekkönyve maradjon meg úgy, amint volt, amint van, és amint lesz is! Minthogy pedig az ősi református hit az *Írás*-on épült fel, világos, hogy semmi ilyen *haladás*-ra nincs szüksége, de nem is lehet, ha megakarunk maradni reformátusnak. Egyenesen merénylet az ősök ellen, ha eleintén *külsőben*, ezután meg lassanként *belsőben* teremünk *modern* református hitet.

A szerkesztői megjegyzés vége pedig tiltakozás az ellen, hogy Erdélyi Bélákat és szépségversenyeket a keresztyén magyar társadalom rovására írjuk. Apaga Satanas! Sőt Isten őrizzen, hogy ezt tegyük! Bölesen tudja minden ember, minden *magyareMBER* (egy szóba írom, mert *ezt* a fogalmat akarom ki-domborítani), hogy ilyen betegségeket, a lelkeknek ezt az elfajulását *nekünk* tulajdonítsuk! Nem! A *kezdeményezés* nem a mienk. Idegen elemé. Mi — már az aki! — csak *követjük*, mert a példa a legjobb nevelő eszköz. A rosszra különösen. A rossz sokkal hamarabb talál követőre, mint a jó. Ez sark-

igazság, olyan erős, hogy köztudomású, bizonyítani sem kell.

Nekünk magyarembereknek, *csak* az a bűnünk, hogy engedünk a csábításnak, engedjük magunkat ferde irányban — idegenek által! — vezetni. Miért? Mert nincs ősi, történelmi, hitű reformátusság! Amíg volt nem vitték ország-világ piacára a a testi szépséget, a nőt!

Hogy most viszik: degeneráltság lenne, ha nem bizonyult volna *üzletnek*! Sajnos, még református lapok között is akadott olyan, amelyik hasábos cikkekben dicsőítette a szépségversenyt, a *magyar* szépségkirálynőt!

Miután pedig Lapunk terjedelme a túlhosszú cikkeket egy számban nem közölheti, befejezem, de fenntartom a cikkem elején és közepén említettről következő alkalommal szólhassak.

Horváth E. János.

Örömmel várjuk a „Védekezés“ tovább folytatását. A mai, egyébként igen érdekes cikk, nagy részében feleslegesen hadakozik ellenünk. Sohsem mondtuk, hogy a hit dolgában nem kell ragaszkodni a régihez. Erről nincs mit beszélni sem. Ez nem is gypü, ez maga a kincs, amit a gypü véd. *Sokban* visszatérni, *némelyekben* haladni kell azonban az életszokásokat illetően. Így bizonyára az érdemes cikkíró is aláírja tételünket. **Szerk.**

A szatmári egyházmegye gondnok-beiktatásához.

Nem akartam elébe vágni az ambiciózus hivatalosak és illetékesek híradásának, az egyházmegye nagy részében kitűnő népszerűségnek örvendő *dr. Gaál Endre* egyházmegyei gondnok beiktatásáról, de most másfél hónap után már különös volna, ha a mi kerületi lapunk szó nélkül menne el egy nagy egyházmegyének ilyen nagyjelentőségű aktusánál, mint gondnokának a beiktatása.

F. évi február 20-án rendkívüli közgyűlés keretében történt ez a beiktatás Fehérgyarmaton. A gyűlés rendkívül népes volt. Nemesak a kebelbeli egyházakból gyűltek össze, hanem a vármegye számottevő vezetői is megjelentek ott gróf Tisza Lajos és mások (a lutheránus alispán dr. Streicher Andor s a róm. kath. Jékey, báró Kende stb.) Az országháznak több tagja (Barabás Samu és mások), esperesek (Harsányi), Petri államtitkár stb.

Leginkább emelte az ünnepély jelentőségét — amit legelől kellett volna említenem — *dr. Baltazár Dezső* püspök jelenléte az egyházkerület képviselőjében.

A beiktatás és eskütétel a zsúfolt templomban folyt le szép beszédekkel. Ezután a kaszinó összes termeiben közeled volt, mintegy 300 teritékkel, melyen a megjelentek a gondnok vendégei voltak.

Délután vallásos estély volt a Kálvineum javára, ami nagyszerű gondolat volt és ilyen nagyobb összejövetel alkalmával nem is első eset a *Sipos József* esperes bölcs vezetése alatt álló szatmári egyházmegyében

Nem hagyhatjuk dicséret és köszönet nélkül a fehérgyarmati egyház szolgálatát és áldozatkész-ségét, mert *Kézy Ignácék* igazán minden évben sokat tesznek az egyházmegyéért. **Kósa Béla.**

A tankönyvek áráról.

— Válasz egy panaszra. —

A „Reformáció“ IX. évfolyam 4. számában „Tankönyvek“ cím alatt „Vallásoktató“ aláírással egy a Tiszántúli egyházkerületi nyomda-vállalatot alaptalanul bántó cikk jelent meg. Mély tisztelettel kérjük Méltóságodat, hogy alant következő válaszuknak a Debreceni Protestáns Lapban kegyeskedjék helyt adni:

1. A zsoltárra vonatkozólag csak annyi a megjegyzésünk, hogy akár a nyomdatechnikai kiállítás, akár a papiros minőségének jósága és főleg pedig árának megállapítása tekintetében szívesen adunk alkalmat cikkíró úrnak, egy szakértő bizottság előtt annak bizonyítására, hogy megfelel-e állítása a valóságnak, avagy nem, miután a cikkben foglaltak a hitelrontás minden kritériumát kimerítik.

2. A Szele Miklós Apologétikájának árát drágálja a cikkíró úr. Nem ütközünk meg rajta, mert cikkíró úrnak halvány sejtelve sincs a tankönyvkiadás költségeiről. Az Apologétika 2000 példányban nyomtatott. A mű ára 5.50 pengő. Ebből levonandó a bizományosoknak 35 %, az egyházkerületeknek 5 % összesen 40 %, továbbá 10 % az elküldött tiszteletpéldányokért ez 50 %. Igaza van tehát, hogy a könyv ára tényleg 2.75 pengő lesz. Azonban az előállítási költségen kívül, még írói díj is jár a tankönyvíróknak 680 pengő, még pedig azonnal kifizetve és megismétlődve minden újabb kiadásnál. Végül tessék figyelembevenni azt, hogy a 2000 példány a legjobb esetben 5 év alatt fogy el mert az ócska tankönyvek igen szép számmal maradnak forgalomba, s így a vállalat pénze 5 évig fekszik a tankönyvben, amely a 11 %-os folyószámlahitel mellett minden évben 11 %, tehát az 5 év alatt egy igen-igen tekintélyes kamatvesztés. Hogy azután honnan veszi a nyomda a fentiek után a nagy hasznot a tankönyvön, ezt csak cikkíró úr élénk fantáziája tudja megmagyarázni, vagy az a laikus tanácsadó, akinek felvilágosítása után a cikk megíratott.

3. Dr. Révész Imre: Öntudatos Hit. Bizony ezen már semmit sem keres a vállalat. Miért? Azért, mert a vállalat a híveké s így elkötelezettnek érzi magát arra, hogy az Öntudatos Hit terjesztésében segítségére legyen az anyaszentegyháznak. De ha a vállalat nem keres semmit, akkor a terjesztés munkájával foglalatosskódó lelkipásztor, vagy tanító urak sem kereshetnek sokat rajta. Ez a terjesztés pedig, úgy gondoljuk, hogy nemcsak a „vallási színezetű“ (!) könyvnyomda-vállalatnak kötelessége, hanem mindenkinek, aki egyházát, vallását szereti, és annak fejlesztésében buzgólkodni kíván. Hogy a könyvkereskedő többet kap, ez igaz. Ennek azonban regie költsége, drága boltbére, adója stb. stb. van. És ha nem kapna többet,

bizony egy sem kapcsolódna bele az „Öntudatos Hit“ igen széles körben való kívánatos terjesztésének munkájába, még a református könyvkereskedések sem.

4. „A nyomda és az evangélium kapcsolata, ez a nagy magyar kulturtörténelmi kapcsolat, melynek a reformációt köszönhetjük, megköveteli, hogy revideáljuk a mai gyakorlatot.“

Ezt írja cikkíró úr. Igen helyes megállapítás. Az egyházkerületi könyvnyomda-vállalat, hála Istennek már 368 év óta buzgólkodik azon, hogy a reformáció erősödjék. És éppen ez a vállalat az, amely már meg van revideálva a tekintetben, hogy azt a hasznot, amit produkál maradék nélkül visszadja Egyházának. E vállalat az, ahol egy fillér sem vándorol a részvényesek, igazgatósági tagok, zsebébe, hanem ha haszna van, úgy azt beszolgáltatja fenntartójának pénztárába, ahol azt minden bizonnyal egyházi kulturális célokra használják fel.

A szomorú csak az, hogy ezt a vállalatot, amely nem egyeseké, vagy részvénytársaságé, hanem minden kálvinista emberé, a helyzet nem ismerése folytán, éppen azok támadják, akiktől elsősorban várná a támogatást. Azt tudniillik még soha nem hallottuk, hogy a Szent István Társulat nyomdáját egyetlen katolikus pap is ledorongolta volna. A református egyházkerületi nyomda pedig nem kap semmiféle támogatást sem a kultuszkománnytól, sem a — mert fájdalom ilyen nincs — dűsgazdag püspöki vagyonokból, sem a guruló péterfillérekből. Öneréből tartja fenn magát, úgy mint egyháza és ha haszna van, egyfelől fejleszti a berendezését, hogy minél nagyobb mértékben álljon egyháza szolgálatában, másfelől pedig visszadja annak, akitől kapta, az anyaszentegyháznak, amelynek mindannyian, kálvinisták, tagjai vagyunk.

Igen örvendenénk neki, ha cikkíró úr szerencsétlenül vállalatunkat személyes látogatásával, hogy megismerje a vállalat belső szervezetét és meggyőződne arról, hogy ha a vállalatot igaztalanul támadja, nemcsak ezt támadja, hanem támadja azt a közel négyszázados kulturmunkát is, melyet a vállalat a reformáció diadalrajutása érdekében kifejtett és kifejti. Ennek pedig egyetlen jó kálvinista ember sem örülhet, legfeljebb azok, akik pokolra kívánják az eretnekeket, és akik különösen ma, nagy gyönyörűséget találnak abban, ha a kálvinista intézményeket rombolják.

Maradunk a Nagytiszteletű urhoz, mindenkor igaz tisztelettel:

**Debrecen szab. kir. város és
a Tiszántúli református egyház-
kerület könyvnyomda-vállalata**

**Dózsa György,
mb. igazgató.**

Halottaink

Hézszer Emil nyug. tállyai lelkész, életének 74-ik évében, március hó 23-án csendesen elhunyt. Áldott legyen emlékezete!

Különfélék

Az egyházkerület közgyűlése május 29-én és 30-án lesz. A tárgyalandó ügyeket legkésőbb május 15-ig kell felküldeni. Az előkészítő bizottságok közül az egyházkerületi tanügyi bizottságé, valamint a pénzügyi bizottságé május 7-én, a kollégiumi igazgatótanácsé május 8-án, a népiskolai tanügyi bizottságé pedig május 9-én lesz. Így világlik ki, mennyire nem gyakorlatias eljárás, hogy ugyanazon embereinket foglalkoztatjuk minden fokozaton. Most az április 22-én kezdődő zsinaton résztvevőknek nehéz lesz a május 7-én kezdődő egyházkerületi bizottsági ülésekre alaposan előkészülni.

Az egyetemes konvent április 9-én kezdi üléseit. Aznap délután, valamint már 8-án délelőtt, délután is a szakbizottságok üléseznek, míg 10-én délután bírósági tárgyalások lesznek.

Baltazár Dezső püspökünk Londonból, ahol Rothermere lord látogatásán volt, szerencsésen hazaérkezett és ünnep elsőnapján már szolgálatot is teljesített. A nyár folyamán nemesak Speyerbe, ahol a világ protestántizmusának ünnepi szónoka lesz, hanem Amerikába is fog menni. Isten adjon neki erőt sok, nagy és tehes vállalkozása teljesítéséhez.

A debreceni egyházmegye közgyűlése április 4-én volt Debrecenben.

Dr. Ravasz László püspöknek a Pesti Hirlap húsvéti számában nagyon érdekes nyilatkozata jelent meg a református egyházat érdeklő kérdésekről. A többek közt érinti a lelkészválasztás kérdését is, mondván, hogy ő az egyházközség, egyházmegye és egyházkerület részéről alakított bizottság feladataképpen intéztné el a lelkészválasztást. Vigyázzon püspök úr, mert eretnecség gyanújába esik némely vidéken!

A lelkészválasztás ügyéről érdekes megjegyzést olvasunk abban a füzetben is, amelyet az amerikai magyar református lelkészegyesület az ottani vitás kérdésekben tájékoztatóul adott ki. Felemlíti a füzet, hogy azzal is vádolják őket, hogy elvesztik lelkészválasztási jogukat. Holott, mondja tovább, az a szabály, hogy a presbiterium ajánl s a jelölt felett a gyülekezet tagjai igennel és nemmel szavaznak. Vagyis a pályázatot, vagy ahogy a régi magyar nyelvben mondták, a csődületet, a magyar amerikai reformátusok éppen úgy nem ismerik, mint ahogy nem ismerik a külföldi református egyházak általában.

Dr. Révész Imre lelkész április hó 3-5. napjain három értékes előadást tartott a Kollégium dísztermében „Mi az egyház lényege?” „Hogy kell az egyházat kormányozni?” „Miben áll az egyházfegyelem?” címmel.

A rádió nagyszerűségéről lelkendezve beszélt előttem egy úriasszony. Hogy milyen csudaszép prédikációt hallott ő ünnep elsőnapján Ravasz püspöktől. Elhallgatta volna akár estig. És az egész cukrászda tömve volt és mindenki elfelejtkezett mindenről, olyan gyönyörűséggel hallgatták. El is hiszem. És az sem baj, hogy a cukrászdában hall-

gatják a prédikációt. Ma még a cukrászdában, a jövő ünnepen elmennek a templomunkba is.

A csapóuccal egyházrészben március hó 24-én Bakó József egyháztanácsos házában lelkészi látogatás volt. A család és a szép számmal megjelentek előtt dr. Révész Imre lelképásztor tartott bibliamagyarozatot. Szabó István tanító és a házigazda az egyházrész szervezkedés célját és fontosságát ismertették.

A péterfiauccal egyházrész leányköre március hó 23-25. napjain igen nagy siker mellett húsvéti vásárt rendezett. A vásár tiszta jövedelme, 500 pengő, az egyházrész szegényeinek segélyezésére fordították.

A debreceni református egyház presbiteriuma kölcsönképpen 25,000 pengőt szavazott meg a csapóuccal egyházrész gyülekezeti házának megvételére.

A közös protestáns bizottság április 5-én tart ülést s ez alkalommal tárgyalja dr. Révész Imre nagyértékű előadmányát a protestáns tudományos és irodalmi szervezkedés ügyében.

Az Országos Magyar Dalosszövetség június hó 29-30. napjain Debrecenben tartja XXII. országos versenyt. A dalosversenyre 201 énekkar jelentkezett, köztük a nagymultú Sárospataki Főiskolai Kórus és a Debreceni Kollégiumi Kántus is. A Kormányzó úr a debreceni országos dalosversenyre vándordíjat adományozott.

Felhívás. Dr. Baltazár Dezső püspök úr megbízásából is fordulok mindazokhoz, akiket annak idején a „Dr. Erdős József alapítvány”-hoz való hozzájárulásra kértünk, hogy most már kegyeletünk e célra szánt adóját mielőbb, lehetőleg a tiszántúli kerületi közgyűlést megelőzőleg leróni szíveskedjenek. Mint annak idején jeleztük, pénzek a református kollégiumi pénztár címére Debrecenbe küldendők s nem az áldozat nagysága, hanem inkább az arra való készség a fontos, hogy így szeretett barátunk, tanárunk és mesterünk számára a kegyeletnek méltó emléket állítsuk fel. A tőle okulást, tanúságot, biztatást, hitet nyert lelkek bizonyossága lesz az. Egyházunk s theologiai tudományosságunk szolgálatában eltöltött négy évtized megbecsülése, a jövődőség elé példaként odaállítás. Ezen nagy, nemes célatok megértésének sok felemelő bizonyosságai mellett megvalljuk, viszont másoknál meglehetősen közönyre találtunk. Legyen tehát ez az újabb felhívásunk kérő figyelmeztetés, hogy a halogatás feledéssé ne váljék. Az elszámolást annak idején közölni fogjuk. A legszívesebb üdvözléssel: Debrecen, 1929 április hó 3-án. *Dr. Lencz Géza,* egyetemi tanár.

A Református Egyházak Világszövetségének bostoni kongresszusára májusban dr. Ravasz László püspök Amerikába utazik s szeptemberig kint marad, mely idő alatt meglátogatja az amerikai magyar református gyülekezeteket.

Nemes adomány. Malatinszky Ferenc a debreceni református egyház pópresbiteré az alkalomból, hogy az egyház presbiteréül behivatott, az Ispotályra tett 1000 pengős alapítványát 4000 pengőre egészítette ki.

A debreceni református gimn. tanulmányi kirándulása. Minden tekintetben jól sikerült tanulmányi kirándulást rendezett a debreceni református gimn. a húsvéti vakáció első felében, márc. 22—29-ig Budapestre Osváth Ödön tanár vezetésével. A kiránduláson 29 tanuló vett részt. Március 22-én délelőtt indultak s 29-én reggel érkeztek vissza. Pest minden kiemelkedő nevezetességét megnézték, így az Országházat, királyi palotát, Matyás templomot, Halászbástyát, kir. Kuriát, Szabadság-teret, a Batthányi örökmécsést, Szépművészeti, Mezőgazdasági, Iparművészeti, és Nemzeti-múzeumot, az Állatkertet aquriumával és pálmaházával, Feszty körképet, M. Á. V. gépgyárát, az Első Magyar Részvény Serfőző R.-T. kőbányai sörgyárát, Aquincum romjait, a Magyar Mezőgazdák Szövetkezetének budafoki borpincészetét, a Corvin és Párisi áruházat stb. Fürödtek a Gellérten kettősszer s a városligeti Széchenyi fürdőben egyszer. Gyönyörködtek a kivilágított Dunapart tündéri látványosságában, a József és Erzsébet körút esti korzójában és villamos transparensaiban. Hajózásban nem volt részük, mert éppen ez idő alatt zajlott a Duna, de zajlását a kíváncsi tömegek ezreivel a partról egy jó óráig szemlélték. Nagyjaink szobrai, emlékművei is sorra kerültek, u. m. Arany, Petőfi, Eötvös, Deák, Széchenyi, Andrássy, Kossuth, Jókai, Vörösmarty, Pázmány, Bethlen, Kapisztrán J., Szent István, Anonymus, az Árvíz-hajós stb. Voltak a Víg-színházban, hol a „Királyi család” s a Városi színházban, hol a „Cigánybáró” került színre. Az egész kirándulás egyik legmaradandóbb emléke a Studió és a tenyészállatvásár és kiállítás volt. Amott a rádióval kapcsolatos dolgok érdekelték különösen a tanulókat; emitt pedig a Csonkamagyarország állatállományának legszebb példányai s a mezőgazdasági gépipar minden produktumában gyönyörködtek. A kirándulókat mindenütt a legnagyobb szeretettel, figyelemmel és szívességgel fogadják, egyik-másik helyen meg is vendégelték őket s ahol csak lehetett kedvezményben is részesítették.

Az Árpád-téri egyházzrész tanácsa április hó 14-én tartja alakuló gyűlését szép ünnepély keretében, mely alkalommal Kolozsváry Kiss László lelkész előtt 60 egyházzrési tanácsos tesz esküt.

A homokkerti egyházzrési körzet építendő temploma tárgyában értekezletet tartott.

Balaton-i üdülés. A Soli Deo Glória Szövetség balatonszárszói üdülőjében május és június hó folyamán a villában örömmel látna üdülőket. Napi ellátási díj (szoba, háromszori étkezéssel) 5 pengő. Július és augusztus hó folyamán az országos konferenciák miatt üdülőket nem fogadnak. Megkérés: Soli Deo Glória Szövetség Budapest, IX., Kálvin-tér 7., II. 15. Üdülőket egész hónapra, de két-három napra is elfogadnak. Vasúti költség: személyvonat III. osztály Budapest déli vasútról Balatonszárszóig 4 pengő 50 fillér.

Felhívás. Igen sok azoknak a református lelkészeknek száma, kik a Hitelszövetkezetnél, vagy a Hangyánál valamilyen tisztet vállaltak. Hogy támogatásunk mérvéről és értékéről helyes képet

és mérleget alkothassunk, saját érdekünkben arra kérem lelkésztestvéreimet, szíveskedjenek rövid időn belül közölni velem, hogy jelenleg e szövetkezeteknél milyen tisztet töltenek be. (elnök, ügyvezető, könyvelő, pénztárnok, igazgatósági, vagy felügyelő-bizottsági tag stb.) Öcsény (Tolna megye). Szeretettel, szolgatársuk az Úrban *Szilágyi Béla*, református lelkész.

A debreceni KIE március hó 24-én tartotta tisztújító közgyűlését a tagok élénk érdeklődése mellett. Elnökök lettek: Uray Sándor lelkész, dr. Balogh Béla törvényszéki tanácselnök; ügyvezető elnök: dr. Jánossy Gyula egyetemi tanársegéd; titkárok: Kardos Lajos segédlelkész, Huszka Mihály és Pusztay József; háznagy: Szabó János; pénztárnok: Bencsik Endre; ellenőr: Radecky Béla; jegyző: Madarász József theologus. A cserkészcsapat parancsnokságát ideiglenesen Uray Sándor elnök látja el.

A Debreceni Protestáns Lap 1921. évfolyamából a 43-ik számot és az 1924. évfolyamából a 14-ik számot keressük. Az évfolyamokhoz tartozó példányaink elégték s most ez a két szám hiányzik. Kérjük lapunk barátait, ha nélkülözhetik, küldjék meg a Méliusz címére.

Achenbach Pál orosz missziói titkár magyarországi előadó körútja. A „Világosság Keleten” orosz missziói társaság titkára Achenbach Pál, aki már két ízben tartott Magyarországon előadásokat, április hónapban újra felkeresi a magyar városok egész sorát. Oroszország ma keresztyén szempontból a világ legfigyelemreméltóbb országa. Egyfelől a hitetlenség a legizóbb gyűlölettel igyekszik a vallásosságot a lelkekből kiirtani s börtön, száműzetés, kivégzés napirenden van, másfelől a görögkeleti egyházban egy érdekes újraéledés észlelhető, a protestantizmus pedig futótűz-szerűen tovahaladó ébredések által a lelkek százezreit hódítja meg. A legundokabb vallás és istengyalázás s a legmohóbb vallási énség: ez ma Oroszország. Achenbach Pál országszerte erről fog előadást tartani, szavait érdekes vetített képekkel illusztrálja. Budapesti összejöveteleit április 9-én és 10-én a fásori református templomban, 11-én a Deák-téri evangélikus templomban, 12-én a régi képviselőházban tartja. A kezdet mindig 7 órakor van (kivéve 11-ikét, amikor 6-kor) belépődij nincs, felekezeti különbség nélkül mindenki résztvehet. Látogassuk az összejöveteleket tömegesen.

Dobos Károly genfi útja. Dobos Károly, a KIE református országos titkára március hó 28-án Genfben utazott, a világszövetség április hó folyamán tartandó vezetőképző tanfolyamára. Valószínűleg május végén tér haza.

Új ifjúsági munkák indultak Kápolnásnyéken, Kovácshidán, Diósvizlón, Tiszalúcon, Dömsödön. A dombovári református ifjúsági egyesület helyiséget bérelt. Putnok és Lovasberény májusban kerületi konferenciát készítenek elő. Új református cserkészcsapatok: Pestszentlőrinc, Fegyvernek, Gödöllő, Mezőcsát.

Nagyváradoson április hó 6—7. napjain leánykonferencia lesz.

A speyeri birodalmi gyűlés emlékezetére rendezendő jubiláris ünnepélyek iránt, melyeken a magyar evangéliumi egyházakat a multban tanúsított hithűségükért és a jövőben végzendő nehéz feladataikért különös megtiszteltetésben részesítik országszerte, sőt a határokon túl is nagy az érdeklődés. A két evangéliumi egyházból való küldöttség és a hozzájuk csatlakozó jelentkezők május 16-án (csütörtökön) reggel 7:20-kor indulnak Budapest keleti pályaudvarról. Bécsbe érkeznek 11:53-kor az Ostbahnhofra. Autón megtekintik a volt esászárvárost, majd a Westbahnhofról indulnak tovább 13:40-kor. Münchenbe érkezés este 21:45 kor. Megszállás Münchenben. Május 17-én (pénteken) München megtekintése. Indulás tovább 12 órakor. Érkezés Stuttgartba délután 16:22-kor. A város megtekintése után indulás este 22-kor. Érkezés Heidelbergbe éjfel után 13 perckor. Megszállás. 18-án (szombaton) a város megtekintése. Indulás tovább d. u. 15:11-kor. Érkezés Ludwigs-hafenon át (melyet szintén megtekintenek) Speyerbe este 18:36-kor. Megszállás. 19—21-én a protestáció négyszáz esztendő emlékezetének megünneplése. Az emlékezet templomában Baltazár Dezső püspök prédikál a főistentiszteleten, ugyancsak ő üdvözli a világprotestantizmus közgyűlését. (Részletes programját a speyeri ünnepélyeknek csak később fogjuk megkapni és közölni.) Indulás Speyerből május 21-én 14:26-kor Ludwigshafenon át Mainzba. Érkezés 17:07-kor. A város megtekintése után indulás tovább 22:04-kor, érkezés a majna melletti Frankfurtba 22:45-kor. Megszállás. 22-én (szerdán) a város megtekintése után indulás este 18:09 kor, érkezés Nürnbergbe 22:48-kor. Megszállás. 23-án (csütörtökön) a város megtekintése után indulás 10:55-kor és érkezés Lipszbe 17:50-kor. A város megtekintése után indulás 20:55-kor és érkezés Drezdaba 22:55-kor. Megszállás. 24-én (pénteken) a város megtekintése után indulás d. u. 16:44-kor és Prágán át, megállás nélkül, érkezés Budapest nyugati pályaudvarra 25-én (szombaton) reggel 8:52-kor.

A tíz napig tartó utazás, melyen az Orle. és Mele. kebelében összetömörült református és evangélikus lelkészeknek küldöttsége és a hozzájuk csatlakozó jelentkezők meglátják a német protestantizmus nagy városait, összesen 172 pengő 80 fillérbe kerül a magyar határállomástól, Hegyeshalomtól a magyar határállomásig Szobig. Az utazás Budapesttől Bécsig és Drezdától Budapestig II. osztályon, Béctől a sok közbeeső állomáson át Drezdáig gyorsvonat III. osztályon történik. A 172 pengő 80 fillér utazási költségen kívül a szállás, ellátás, egyes városokban való Rundfahrtok összköltségét később fogjuk közölni, mihelyt megkapjuk az egyes városokból kért költségvetéseket. Az útra való jelentkezés határideje április 20. Az utazási költséget 172 pengő 80 fillért május elsejéig feltétlenül be kell fizetni, az összeg rendeltetésének feltüntetésével, a debreceni református püspöki hivatalba a jelentkezőknek. Az útlevelet el kell készíttetni és német, osztrák, cseh vizum megszerzésére május 1-ig feltétlenül be kell kül-

deni jelentkezőknek és hivatalos kiküldötteknek egyaránt Ineze Gábor református lelkész, a küldöttség szervező titkára címére (Budapest, II. Margitkörút 54.) Jelentkezéseket vagy a debreceni püspöki hivatalnál, vagy a szervező titkárnál kell bejelenteni. (Az útiprogramban fenntartjuk az esetleges változtatás jogát) A pünkösdi Lélek megáldotta nemesak az apostolokat, hanem apostolaivá tette Krisztusnak és az evangéliumnak a protestantizmust is. Azokért az áldásokért, melyeket Isten rajta keresztül hintett ránk magyarokra is, pünkösdkor adjunk halát Istennek akár itthon, akár úgy, hogy csatlakozunk a küldöttséghez és megjelenünk Speyerben, hogy tanui lehessünk annak, mint változik át egy gúnynev: *protestáns* a Krisztus mellett megállás nemeslevelévé: *hitvalló!*

A speyeri út előkészítő bizottsága.

A makói állami elemi iskolához Püspök úr Varga Pétert nevezte ki hitoktatóul.

A váci megyés püspök körlevélben tiltotta el egyházmegyéjében, hogy papjai báli védnökséget vállaljanak el. A jótékony célú bálók sem kivételek.

A Nagykállói Szeretet Egyesület 1929 április elsején, este 8 órakor a reálgimnázium tornacsarnokban műsoros táncestélyt tartott. Az előadás főpontja több biblia tárgyú előkép bemutatása volt.

A vas megyeri református egyház háromszéki dr. Szotyori Nagy Sándor kir. közjegyző úr és neje vas megyeri Megyery Erzsébet úrnő által Isten dicsőségére adott orgona-harmónium ünnepélyes felavatásának alkalmából 1929 április 1-én, húsvét másodnapján, örömmünnet rendezett. Az ünnepi beszédet dr. Erdős Károly lelkész-köznevelő-intézeti igazgató mondta, Jonás Ferenc igazgató-tanító pedig az új orgona-harmóniumon Szotyori Nagy Károly műveiből adott elő több örökbecsű darabot. A szép ünnep alkalmából az ifjúsági egyesület hazafias műkedvelő előadást tartott. Nem kabaré, mint az néhol megtörténik ilyenkor, hanem komoly, erkölcsnemesítő műsort produkált.

A református KIE. furtai és zsákai tagozata március hó 25-én, Furtán, Dobos Károly és Töltéssy Zoltán országos titkárok részvételével egy napos ifjúsági konferenciát rendezett.

A Derecskei Polgári Dalegylet (református énekkar) március 9-én tartotta hangversenyét. A Dalegylet a debreceni országos dalosversenyen is részt vesz.

A miskolci „Lévay József” cserkészcsapat apródaí április hó 7-én tesznek fogadalmat szép ünnepély keretében.

A miskolci Leányegylet építendő üdülőháza alapja javára ünnepélyt rendezett. Felolvasott az a ünnepélyen Móricz Zsigmond.

A békéscsabai egyházmegye tavaszi közgyűlését április hó 18-án Szegeden tartja.

Az alsóborsodi egyházmegye Fövényessy János sajkókereszturi orgonista-tanítót választotta meg egyházmegyei képviselőül.

Miskolcon április 14-én kultúrestély lesz a Kálvin-ház javára. Előadást tart dr. Zehery Lajos egyetemi m. tanár. „A leányok pályaválasztása” címmel.

A derecskel Leányegyesület szép érdeklődés mellett nívós ünnepélyt rendezett.

A szegedi Református Férfiak Szerdaesti Társasága összejövetelén dr. Bartók György egyetemi tanár „Az egyéniség és a közösség” címmel tartott értékes előadást.

A makói Református Nőegylet jól sikerült teaestélyt rendezett.

A gönci református énekkar húsvét másodnapján Göncön, a göncruszakai, hernád-zurdoki, telkibányai, vilmányi református énekkarok közreműködésével jól sikerült dalestélyt rendezett.

Tíz darab párna hiányzik a balatonszárszói ifjúsági üdülőből. Kérjük lapunk olvasóit, ajándékozzanak egy felesleges párnát a református diákság tulajdonát képező konferencia-telep részére. A párna e címen küldendő: Lakatos Ferenc gondnok, Soli Deo Gloria üdülőtelep, Balatonszárszó.

Szerkesztői üzenet.

H. K. Mezőtúr. Köszönjük, jönni fog.

A szerkesztésért és kiadásért felelős a laptulajdonos:
Dr. KUN BÉLA.

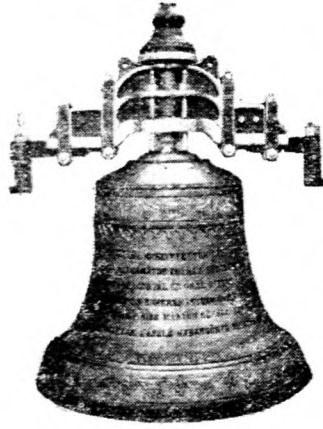
Magyarország aranykioszorús mestere

SZLEZÁK LÁSZLÓ

harang- és ércöntőde, harangfelszerelés és haranglábgyár

BUDAPEST, VI., FRANGEPÁN-U. 77. SZ.

Telefon: Lipót 913-53. sz.

A törökszentmiklósi református egyház részére készült 1770 kgr.-mos harang.

Az 1900. évi párisi világkiállításon díszoklevéllel, 1921. és 1923. évi vasipari kiállításon aranyéremmel, az 1925. és 1926. évi kézműipari tárlaton kormánydíszoklevéllel, 1927. és 1928. évi budapesti, székesfehérvári, szentesi és szombathelyi kiállításokon nagy aranyéremmel kitüntetve.

Költségvetéssel díjmentesen szolgál.

Előnyös fizetési feltételek. Számos egyházi elismerőlevél.

SESZTINA LAJOS

vasnagykereskedése

Debrecen.

Alapította 1819-ben Sesztina János.

Kitűnő tűtöképességű magyar „Perpetuum“-kályhák.

Magyar gyártmányú zománc-edények, zsir-bödönök, disznóölő-kések, husvágó-gépek.

Telefon 6. és 15-48.

A Tiszántúli Református Egyházkerület

KÖNYVNYOMDA-VÁLLALATA

— tisztelt vásárlóközönségének régi óhajára —

kiadta zsoldárkiadványainak legkisebb típusát, ajándékol a legalkalmasabb!

11 × 8 cméter nagyságban.

Ezen kiadvány a nyomda- és könyvkötőipar legszebb és legmaradandóbb remekműve. :::::

Ára celluloid kötésben, fekete és fehér színekben, legfinomabb biblia nyomó papiros betéttel . . . . . 11.—

Fekete schagrín bőr, bal sarokban 2 cm. széles vakprézelésű girlanddal, felül egy ovális keretben aranykehellyel, valódi aranymetszéssel, fekete dobozban. Kapható még zöld, bordó, sötétkék, világoskék színekben . . . . . 14.—

Fekete schagrín bőr, balsarokban 1—1/2 cm. vaknyomású csíkkal, arany vonallal díszítve, a jobb alsó sarokban arany kehellyel, valódi aranymetszéssel, csinos fekete dobozban, mely kapható még zöld, bordó, sötétkék, világoskék, barna színekben . . . . . 14.—

Fekete schagrín bőr, a baloldalon széles, vaknyomású prézeléssel, arany vonallal díszítve, a jobb sarokban arany kehellyel, valódi arany metszéssel, csinos fekete dobozban, kapható még zöld, bordó, sötétkék, világoskék, barna színekben . . . . . 14.—

Kék színű, batikolt bőr, közepén vékony, ovális aranykörben arany kehellyel, valódi aranymetszéssel, csinos dobozban 14.—

Világosbarna batikolt bőr, fenti kivitelben 14.—
Sötétmeggyszínű batikolt bőr, fenti kivitelben 14.—

Konfirmációi ajándékol.

Dr. Erdős Károly: Az én vallásom 50
Uray Sándor: Konfirmációi emlékkönyv . . . . . 2.—
Konfirmációi emlékiap, aranyozott, ötszínű nyomással 18
Konfirmációi emléklap, kétszínű nyomással 12
Konfirmációi emléklap, kékszínű, kis alak 04
Nagy István: Konfirmációi káté 20
Halmy János: Konfirmációi káté . . . . . 1.—
Soltész János: Konfirmációi káté 40

Tisztelettel kérjük ezen hirdetési rovatunk szíves figyelemreméltatását, mely minden következő számban változtatva lesz.

„MÉLIUSZ”

könyvkereskedés.

Debrecen, Ferenc József-út 26.

Telefon: 2-70.